

Naczelny Sąd Administracyjny nie podzielił zapatrywania wnoszącego skargę kasacyjną, że organ pomocy społecznej zobowiązany był do wykazania, jakimi środkami pieniężnymi dysponuje, by na tej podstawie można było ustalić, czy przyznanie pomocy w wyższej wysokości było możliwe. Wyrok NSA z 25 stycznia 2019 r. sygn. I OSK 3257/18.

Autor skargi kasacyjnej stwierdził m.in., że orzekające w sprawie o przyznanie zasiłku celowego organy przekroczyły granice uznania administracyjnego udzielając skarżącemu zasiłku celowego jedynie w części. W jego ocenie ze zgromadzonego w aktach sprawy materiału dowodowego nie wynika na jakiej podstawie organ przyjął, że wydatki skarżącego na lekarstwa zostaną zaspokojone kwotą 80,00 zł. Podkreślił również, że skarżący z uwagi na swój wiek i stan zdrowia nie posiada możliwości zarobkowych, zaś jego jedynym dochodem jest zasiłek stały. Zdaniem pełnomocnika organ pierwszej instancji nie wykazał, że dysponuje tak małymi środkami, że wypłata na rzecz skarżącego kwoty 180,00 zł zamiast 80,00 zł na leki czy też pokrycie rachunków za prąd przekraczało jego możliwości i utrudniało dostęp do świadczeń z pomocy społecznej innym osobom.

Sąd nie podzielił tej oceny, wskazując, że jest rzeczą powszechnie znaną i niewymagającą dowodzenia, że środki pozostające w dyspozycji organów pomocy społecznej nie są wystarczające do zaspokojenia wszystkich, nawet niezbędnych potrzeb życiowych uprawnionych.

Sąd zwrócił również uwagę, że autor skargi kasacyjnej przemilczył, że Sąd I instancji analizując sytuację osobistą i majątkową skarżącego zwrócił uwagę, że znajduje się on od wielu lat pod systematyczną opieką organu pomocy społecznej, który udziela skarżącemu wymiernej pomocy. Oprócz pomocy w postaci zasiłku celowego w kwocie 480,00 zł (na opłacenie czynszu i zakup leków) organ pierwszej instancji tego samego dnia przyznał dalszy zasiłek celowy z przeznaczeniem na zakup posiłków lub żywności w kwocie przewyższającej 120 zł miesięcznie (przez sześć kolejnych miesięcy) i nie jest to jedyna pomoc, jaka została przyznana skarżącemu w ostatnim czasie. Wywody zawarte w skardze kasacyjnej zmierzają do wykazania, że wszystkie żądania skarżącego z uwagi na jego wiek, stan zdrowia, brak możliwości zarobkowych i utrzymywanie się z zasiłków są w pełni uzasadnione. Należy więc stwierdzić, że wbrew tym twierdzeniom organy pomocy społecznej uprawnione są do oceny niezbędnych potrzeb życiowych uprawnionego i zakresu udzielanej pomocy, biorąc pod uwagę kryteria wynikające z art. 2 - 4 ustawy.

Źródło: [CBOSA](#)